

MÁĀ½OU ZA TO VĀ•NOCE!

StĀ™eda, 22 listopad 2023

Dostaly jsme tenkrĀjt dohromady knĀ-Ā¾ku DenĀ-k Niny KostĀ›rinovĀ©. Psal se rok 1966. Jsme jednovajeĀ•nĀj dvojĀ•ata, narozenĀj s pĀ›timinutovĀ½m odstupem. Jana a Hana. SESTRY. Nina nĀjm to pĀ›knĀ› zavaĀ™ila, obĀ› jsme jĀ- absolutnĀ› propadly. DenĀ-k vĀjleĀ•nĀ© hrdinky a nĀj slednĀ½ povĀjleĀ•nĀ½ stalinskĀ½ teror. SĀjm jejĀ- pĀ™Ā-bĀ›h, vydanĀ½ v uvolnĀjedesĀjtĀ½ch let byl zajĀ-mavĀ½, ale nĀjs inspiroval k denĀ-Ā•kovĀ©mu ĀjĀ-lenstvĀ-. Skoro kaĀ¾dĀ½ den jsme sedĀ›ly na ĀjirokĀ©m okennĀ-m parapetu a tuĀ¾kou nebo propiskou zapisovaly historii naĀjĀ- rodiny, Ājkoly, nĀjroda...

JĀj si ho psala skoro do
18 let, do doby seznĀjmenĀ- s prvĀ- lĀjskou, pozdĀ›jĀjĀ-m manĀ¾elem.

LidskĀj pamĀ› je dĀ›ravĀj,
pĀ™ichĀjzĀ-me tak o krĀj snĀ© vzpomĀ-nky. Ale snad je to i dobĀ™e, ne vĀjechny vzpomĀ-nky jsou radostnĀ©.

Po letech jsme se se
sestrou obĀ•as domluvily, jĀj vĀ¾dycky pĀ™ivezla to svoje blĀjzĀ›nĀ©, nadĀjenĀ©,
euforickĀ© a spĀ-Āj nedozrĀjĀ© psanĀ- a ona to rozvĀjĀ¾nĀ©, moudrĀ© a Ā¾asĀ©...

ObĀ› stejnĀ© a pĀ™ece kaĀ¾dĀj
jinĀj.

Jako dĀ›ti jsme si svoje
denĀ-Ā•ky pĀ™ed druhou schovĀjvaly, jĀj byla velmi zdatnĀ½, v oblacĀ-ch lĀ©tajĀ-cĀ-
verĀjotepec, pokouĀjejĀ-cĀ- se napsat romĀjn s vlastnĀ-mi ilustracemi, nadĀjenĀj sama
sebou, se svĀ›tem, milujĀ-cĀ- lidi a vĀjeobjĀ-majĀ-cĀ- vĀjecho a vĀje si idealizujĀ-cĀ-
HaniĀ•ka posedĀj...

Po letech, Ā•touce si v
denĀ-Ā•ku sestry, jsem mĀjlem padla na Ā°sta. Moje sestra byla â€žĀivĀj kronika dobyâ€œ.
Na svĀ›j vĀ›k vĀjĀ¾nĀj, moudĀ™e a logicky uvaĀ¾ujĀ-cĀ-, popisovala vĀje s talentem
novinĀjĀ™e a s nesmĀ-rnou mĀ-rou zodpovĀ›dnosti ve svĀ©m Ā¾ivotĀ› a snad i za celĀ½
svĀ›t. I ona psala veĀje, ale jak byly jinĀ©... a nesmĀ-rnĀ› krĀj snĀ©.

Nalistovaly jsme si
nĀ› kterĀ½ den a Ā•etly, jak jsme ho vnĀ-maly. SamozĀ™ejmĀ› se naĀje pocity i zĀj pisky
diametrĀjnĀ› liĀjily. NapĀ™. Jana se pilnĀ› uĀ•ila a v denĀ-Ā•ku byla zklamanĀj, Ā¾e
se neuĀ•Ā-m a â€žĀuĀ•Ā-mâ€œ na mĀ›sĀ-c v Ā°plĀ›ku
plnĀj vnitĀ™nĀ-ho Ā¾asu a verĀjotepeckĀ©ho Ā°silĀ-.

MĀ›la se psĀjt velkĀj
pĀ-semka. DruhĀ½ den zĀjpisu: Jana: jsem spokojenĀj, dostala jsem za 2..

JĀj - zase jsem dostala
sardel.

S nostalgiĀ- znovu
proĀ¾Ā-vĀjme dĀ›tskĀ© lĀjsky, pĀ™ĀjtelstvĀ- pĀ›ti holek, dĀ›tstvĀ- plnĀ© sportu, volnosti,
to co dnes uĀ¾ moc dĀ›tĀ- nezaĀ¾ije.

Srpen 1968 nĀjs zastihnul

na letnĀ- brigĀdĀ, po skonĀ•enĀ- devĀjtĀ© tĀ™Ā-dy.

Sestra popisuje jednĀjnĀ-

vlĀidy, jmĀna politikĀ a jejich cesty do tehdejĀĀ-ho SSSR, SmrkovskĀ½, DubĀ•ek, Svoboda. Komentovala TV zprĀvy. JejĀ- rozĀ•Ā-lenĀ- a zklamĀjnĀ- ze vĀjeho bylo opravdovĀ©.

Bydlely jsme v ĀEeskĀ½ch

BudĀjovicĀ-ch a situace tam nebyla lehkĀj. VĀjude se podepisovaly petice, nosily se trikolory a kovovĀ© placky s DubĀ•ekem a Svobodou (jĀi ty svoje snad jeĀitĀ nĀkde mĀjm). RusovĀ© a ostatnĀ- spĀ™ĀjtelenĀ- â€žbratĀ™iâ€œ, na ka¼dĀ©m kroku tanky.

V mĀ©m denĀ-Ā•ku byl zĀjpis â€“

obsadili nĀjs RusĀjci. A pak jen spĀĀje pocitovĀ© proĀ¼Ā-vĀjnĀ- situace.

ObĀĀ stejnĀ© a pĀ™ece ka¼dĀj

Ā°plnĀĀ jinĀj....

JejĀ- denĀ-Ā•ky jsem si

ofotila, mĀjm v Ā°myslu pro nĀjs sestavit takovĀ½ rodinnĀ½ almanach s fotkami, ofocenĀ½mi strĀjnkami, dopisy. DoufĀjm, snad se podaĀ™Ā-, tedy jestli se dĀ™Ā-v nepodaĀ™Ā- prĀjce tĀ© s kosou.

DvojĀ•ata tak odliĀjnĀj -

mo¼nĀj prĀjvĀĀ proto jsme se tak krĀjsnĀĀ doplĀ^ovaly, jĀj ji rozesmĀjvala a ona mne zase usmĀrĀovala a klidnila.

Je skvĀĀĀj, jezdĀ-m k nim

stĀjle Ā•astĀĀj, mĀj skvĀĀĀ© dĀĀti, kterĀ© vĀ¼dycky rĀjdy vidĀ- praĀitĀĀnou tetiĀ•ku, vĀjichni jsme zpĀĀvnĀ-, synovci hrajĀ- country a folk. VĀjechna setkĀjnĀ- jsem zdokumentovĀjvala jak na film tak i mĀjm fotky.

Hanii